

TOVERITAR

ALUSTUKSIA NAISTEN NEUVOTTELUKOKOUKSELLE

Naisten kasvatus- ja koulutustyön järjestäminen osastoissamme

(Alustus Oregon-Washington alueen naisten neuvottelukokoukselle)

Työväenliikkeen nykyisen vaiheiden oleellisinä tunnusmerkkeinä on pyrkimys saattaa siihen kuuluvat joukot toimintaan ja taistelukykyisiksi. Tässä suhteessa on erikoisesti painostettu valistus- ja kasvatus- ja koulutustyön tärkeyttä ja tarpeellisuutta naisten keskuudessa, jotka enemmän tai vähemmän ovat pysyneet syrjässä, sikäli kuin teoreettisia tietoja kysyvä toiminta on ollut kysymyksessä. Voidaksemme toteuttaa nämä nykyisin tärkeimmät vaatimukset tässä maassa olevien ja Työväenpuolueeseen järjestyneiden suomalaisten työläisnaisten keskuudessa, tulee meidän järjestää osastoissamme suunnitelmallinen ja järjestelmällinen kasvatus ja koulutus naisjäsentemme keskuudessa. Tämä saavutetaan parhaiten sen kautta, että kussakin osastossa valitaan sitä tarkotusta varten erikoinen naistenkomitea, joka järjestää ja johtaa tätä työtä, käyttämällä hyväkseen kaikkia niitä mahdollisuuksia, joita kullakin paikkakunnalla on olemassa asian edistämiseksi.

Tässä tarkoituksessa ehdotamme:

1) että jokaiseen osastoon Oregon-Washington alueella asetetaan erikoinen naistenkomitea, joka agitatoritoimikunnan kanssa yhteisesti huoltaa ja järjestää työskentelyn naisjäsenten tietotason ja toimintakyvyn kohottamisesta.

2) Komitean ensimmäisenä tehtävänä on valvoa, että osaston naisjäsenet ottavat osan lukurenkaisiin, joiden tarkoituksena on syventää jäsenistön tietotason luokkataistelun erinäköisissä ja toimintatavoissa. Siellä, missä katsotaan voitavan saavuttaa

toivottavia tuloksia, perustettakoon komitean toimesta ja sen läheisen valvonnan ja johdon alaisena erikoista naisten lukurenkailua, joissa naiset keskenään arkaillematta ja vapaamiin kulu lähestyvien kanssa ollessa voivat mainittuja kysymyksiä pohtia.

Lukurenkaiden toiminnan yhteydessä voidaan ottaa myöskin puheenjohtajan, kirjuriin ja sanomalehtikirjeenvaihtajan tehtävien harjoittelu.

3) Laajemman harrastukseksi herättämiseksi esiintymisiin ja itsenäiseen ajatteluun naisten keskuudessa on mahdollisuuksien mukaan toimeenpantava yleisiä keskustelu- ja ohjelmakokouksia, joissa kasvattavan ja ohjaavan arvostelun ja keskustelujen avulla koulutetaan esiintyjä, ja samalla levitetään luokkakatsomuksia.

Ompeluseurat.

4) Osastojen keskuudessa toimivat ompeluseurat ovat suurimmaksi osaksi keskittäneet työskentelynsä vain käsityöiden valmistamiseen. Vastaisuudessa olisi niiden toimintaa laajennettava myös siihen suuntaan, että ne osaltaan työskentelisivät naisjäsentemme tietoisuuden kohottamiseksi. Sen vuoksi tulee naisten komitean valvoa ja huolehtia siitä, että ompeluseurojen kokousten ohjelmiaan otetaan keskustelua ja ohjelman suoritusta. Niissä tapauksissa, jolloin ompeluseurojen jäsenet eivät kokoonnu varsinaisiin kokouksiin, vaan tekevät käsityönsä kukin kotonaan, olisi päästävä siihen, että ainakin kerran kuukaudessa, jollei useamminkin järjestettäisiin yleisiä ohjelma- tai keskustelukokouksia, joissa esiintyjänä ovat varsinaiset ompeluseuran jäsenet.

Naisten komitea.

Hyväksytty Astorian S. S. Klubin työkokouksessa helmikuun 10 p:nä 1922.

Eemeli Parras. Lydia Gratchef.
Puheenjohtaja. Vt. Kirjuri.

Perheen emäntien järjestäminen

(Alustus Ore.-Wash. alueen naisten neuvottelukokoukselle)

Toisen Internationalen aikana me tyydyimme siihen, että lausumme joukkoomme tulevat työläisoverit ja -toveritaret tervetulleiksi. Emme välittäneet paljoakaan heidän luokkatietoisuutensa kohottamisesta. Kukin sai yksilöllä etsiä itselleen tietoa jos halusi, eturivin joukkojen vetäytyessä kuoreensa kuin kelpikomat. Siitä olikin seurauksena se, että suuret työläisjoukot pysyivät vieraina meidän päämäärillemme.

Mutta nyt on asiat toisin. Kolmas Internationale, jonka lipun ja tottumusten laiti. Näiden perusteella sen velvoitus meille kuuluu: **Joukkojen luo!** Meidän on siis vedettävä mukaamme vielä syrjässä pysyneet joukot. Jos välipitämättömien ja syrjästä katselevien työläismiesten mukaan vetäminen on vaikeata, niin on se sitäkin vaikeampaa naisten keskuudessa.

Siihen ovat vaikuttamassa monet eri tekijät, kuten esim. tapojen ja tottumusten laiti. Näiden perusteella suuri joukko naisia arvelee luokkataistelun osanoton kuuluvan ainostaan miehille ja uskovat, että kyllä miehet niistä huolen pitävät. Tämä käsitys on yleisin perheen emäntien keskuudessa. Mutta meidän on saatava heistä tuo käsitys irti revittyä ja tuotava perheen emännät mukaan luokkataisteluun. Sanomattakin on selvää, että niin kauan kuin suurin osa naisia on poliittisten ja taloudellisten järjestöjen ulkopuolella, niin taistelunne kärsii siitä monella eritavalla.

Perheenemäntien takapajuksuutta yhteiskunnallisiin kysymyksiin näiden edistävät ja ylläpitävät juuri ne taloudelliset olot, joissa he elävät ja työskentelevät. Tämä takapajuksuus ilmenee taannehtivana ja masentavana miehen taistelussa asemansa pa-

rantamiseksi ja usein juuri sellaisella hetkellä kun hän tarvitsisi tukaa ja toveruutta, joka näin ollen muodostuu selkään annetuksi iskuksi.

Meille on tunnettu, että juuri perheen emännät ovat työnostajille halutuinta tavaraa työmarkkinoilla. Heidän toimeentulonsa ei riipu yksinomaan heidän omasta työvoimasta myynnistään, vaan ovat he samoin kuin lapsetkin hankkimassa lisätuloja perheen elättäjän liian riittämättömille tuloille. Tällaisina tunnemme suurimmaksi osaksi m.m. piivä- ja tuulipalkalla työskentelevät naiset.

Työnostajat käyttävät tätä tilannetta hyväkseen ja syrjäyttävät miehet työpaikoistaan ja ottavat halvempipalkkaisia ja järjestymättömiä ollen, nöyrympiä naistyöläisiä palvelukseensa ja siitä on seurauksena se, että mies on kotona työttömänä ja perheen emännästä tulee perheen elättäjä, ilman että hän vapautuu siitä talonhoitajavästä, jotka hänen on nyt suoritettava yön aikana. Näin toteutuu lause "miehen työ on aamus" llaan, naisen työ ei pääty koskaan."

Tiedämme, että nainen voi vapautua yhteiskunnallisesta ja taloudellisesta orjuudestaan ainostaan oman toimintansa kautta köyhälistön luokkataistelussa ja siksi on meidän saatava perheen emännät mukaan järjestäytyöhön.

Ylläolevan johdosta esitämme:

Että jokaisen järjestöömme kuuluvan naisen on harjoitettava tarkoituksellista agitatoria henkilökohtaisesti vapaaehtoina, työpaikoilla, kodeissa ja kaikkialla, missä pari tai kolme on koolla. Niin että saadaan perheen emännät mukaan niihin taloudellisiin järjestöihin, jotka ovat heidän työalojaan lähinnä ja kaikki perheen emännät voidaan yhdistää ainakin Työväenpuolueen osastotoimintaan.

Naisten komitea.

Hyväksytty Astorian S. S. Klubin työkokouksessa heinäk. 19 p. 1922.

Eemeli Parras. Lydia Gratchef.
puheenjohtaja. vt. sihteeri.

Yhdysvalloissa elyneen vallankumouksellisen nuorisoliikkeen yhteydessä herää kysymys ylioppilaiden suhteesta taistelevan työläisnuorison järjestöön.

Me havaitsemme useissa paikoissa maata, että opiskeleva nuorisoinen teknillisen kehityksensä vuoksi on ottanut johdon käsinsä nuorisojärjestöissä.

Mikä on siitä seurauksena? Tulenko se vaikuttamaan työväen nuorison eduksi sen pyrkimyksissä toteuttaa tehtäviensä — kapitalistisen järjestelmän poistamista?

Liikkeemme perustuu luokkataisteluun, jota työväenluokka käy kapitalistiluokkaa vastaan ja nuorisojärjestöme perustettiin, koska kehittyneempi työläisnuoriso huomasi itsellään olevan erikoistehtäviä.

Työväenluokan nuorison suuret joukot ovat vailla laajaa koulupetusta. Tilastot osoittavat, että työväenluokkien lasten lapset pakotetaan jättämään koulu ennen kuin he ovat lopettaneet alkeisopijakson. Nuorella iällä pakotetaan työläislapsia eri työaloille, joissa he joutuvat kilpailemaan omien vanhempiensa kanssa. Korkeimpien koulujen oppilaiden jou-

VOIVATKO YLIOPIILAAT OLLA VALLANKUMOUKSELLISIA

kossa on vain muutamia köyhälistö-työläislapsia.

Tämän pohjalla saa ratkaisunsa kysymys: voivatko ylioppilaat olla vallankumouksellisia — kun asetetaan kysymys siten, että "voivatko varakkaiden liikemiehen, pikkukauppiailden, kapitalistisen valtion virkamiesten ja kapitalistien lapset olla vallankumouksellisia?"

Korkeakouluissa ja yliopistoissa olevat suuret opiskelevat joukot ovat epäilemättä taantumuksellisia. Ylioppilaista tulee kapitalistiluokan älyllisiä johtajia. Niiden harvoihin n. k. köyhälistöläisiin ylioppilaisiin, jotka ovat omistuneet pilläsmäärän korkeakouluun, istutetaan kapitalistista ajattelutapaa, jonka läpikulkemalla kaikki korkeammat oppilaitokset ovat. Tällainen ympäristö ei ole sovelias vallankumoukselliselle tietoisuudelle. Lyhyesti sanoen, ilmapiiri nykyisissä korkeakouluissamme valaa ylioppilaiden suurten joukkojen aivoihin luultavasti vallitsevan luokan ennakkoluulo-

Nykyinen koulujärjestelmä kasvattaa ylioppilaiden aivoihin kuuliaisuutta ja alistavuutta omistavalle luokalle; ja siten kasvattettuna nykyisen koulun ilmapiirissä on olemassa varsin vähän toiveita siitä, että tästä "valmistuneesta" intellektuaalista tulisi vallankumouksellisen työväenluokan kannattaja.

Että nykyisissä oppilaitoksissa opetetaan yläluokkien ihanteita, uskoa, toiveita, tieteitä ja opinkappaleita, se käy selvästi ilmi, kun tarkastamme niitä oppikirjoja ja menetelmiä, joita niissä käytetään.

Nykyisten koulujen luokkainonteesta sekä siitä, miten se estää vapaan ajatuksen ja toiminnan ylioppilaisissa, lausuu S. J. Rutgers kirjoituksessaan: "Alytyö ja Venäjän vallankumous" seuraavaan:

"Se idioottimainen koulujärjestys, joka melkein kokonaan estää yleisen kehityksen kuluttamukseen aikansa kennekköisten hyödyttömien tietojen opettamiseen, joka, jos sitä ehdottomasti tarvittaisiin, saataisiin niistä

kirjasta tahansa; suuret määrät oppilaita, jotka on opittava ulkoa ja koettavana päähän piintäämistä, joka estää tulevan intellektuaalin kokonasta kokemuksia vapaa-ajoillaan; liioittelun ja ajatukselloman urheilun edistäminen; kaikki nämä kasvatusjärjestelmän vastaa tarkoituksensa vain sillä sotilasharjoitteluna, joka määrättyssä tarkoituksessa pitävistä päiväin, kunkausmäärästä, kauttaaltaan tylymstyttävällä tavalla kertaan joukon harjoituksia ja hikkeitä, joissa tyhminkin voi tulla mestariksi muutamassa viikossa, mutta joka nyt tapahtuu aivan peittelemättä ilyn tappamiseksi ja totunnaisen, koneellisen tottelemisen pakottamiseksi".

Mikä on seurauksena tästä vuosikausia jatkudesta harjoituksesta? Kapitalistisen koulun tuloksena on asehallitsevalle luokalle sekä poliittisessa että taloudellisessa suhteessa. Tällaiseen alueeseen ei työväenluokan nuoriso voi katsoa innostuksen herättäjänä, johtajanaan tai ohjaajanaan. Tämä tapahtuu jo siitäkin syystä, että kouluissa ylioppilaiden suuret joukot asettuvat vihamieliselle kannalle työväenluokan omaperäiseen toimintaan nähden.

(Jatkoo toisella sivulla)